

[Gert Petersen]

virkede til at sløre billedet, for sagen er jo den, at det, som hr. Dræbye nu i anden omgang må erkende, at der altså skete en ned-sættelse af kvoten for det almennyttige bolig-byggeri, var en stor sag i 1982, da den omtalte boligbyggeriaftale blev indgået mellem socialdemokratiet, SF og centrum-demokra-terne. Årsagen til, at det radikale venstre ikke ville være med, var, at det radikale venstre fandt, at kvoten til det almennyttige byggeri var for høj, og man skulle i stedet for have private andelsboliger. Men nu kom det altså til at lyde heroppefra, som om det egentlig bare var en bagatel, som man ikke skulle tillægge særlig vægt. Hr. Dræbye må lide af hukommelsessvigt. Dengang i 1982 tillagde hr. Dræbye det overordentlig stor vægt.

Sagen er den, at der under den nuværende regering med radikal støtte er sket det, som det radikale venstre ønskede i 1982, da der var en socialdemokratisk regering, og som de ikke kunne komme igennem med over for socialdemokratiet og SF – hr. Dræbye nikker nu – at det almennyttige byggeris kvota blev nedsat fra 12.000 til 9.000. Det er, hvad der er sket, og det kan de mennesker, som ikke har råd til at anskaffe sig en privat andelslej-lighed eller eget hus, men som står i boligkø- en for at få en lejlighed, tænke på. Det er dog ikke helt uvæsentligt.

Emmert Andersen (CD):

Dagens debat kan virke en lille smule mærkelig, når man tænker på, hvad det hele egentlig drejer sig om. Det, det drejer sig om, og udgangspunktet er jo, at regeringen har fremlagt en succesrig politik. Det har betydet, at betalingsbalanceunderskuddet er halveret fra 20 til 10 mia kr. Det har betydet, at underskuddet på statens finanser er faldet med 20 mia kr. Det har betydet, at inflationen er faldet fra 10 til 5 pct. Det har betydet, at kronekursen er fastholdt, og at renten er gået ned fra 22 pct. til 14 pct.

I fortsættelse af denne succesrige politik har regeringen fremsat et finanslovsforslag, der skal videreføre successen, men det vil man ikke finde sig i. I den situation taler man om valg. Fremskridtspartiet vil stemme imod finanslovsforslaget, angiveligt fordi man altid har gjort det. At man så samtidig dermed vælter en borgerlig regering, og at man samtidig dermed stemmer sammen med soci-

aldemokratiet, SF og VS, er ligegyldigt for fremskridtspartiet, fordi de vil svinge fanen meget, meget højt, så højt, at de ikke når jorden. Vi har jo ellers set, at fremskridtspartiet har villet samarbejde og derved opnå indfly-delse. Det synes jeg fremskridtspartiet skal have al mulig ros for, og jeg synes, vi er nået virkelig langt i regeringen: fire forskellige partier har sammen med to forskellige parti-er, de radikale og fremskridtspartiet, opnået helt gode resultater, ja, rent faktisk enestæn-de resultater, og hele dette arbejde vil man nu ødelægge ved at stemme imod finanslov-forslaget. Det vil altså sige, at man med de tolv mandater, man har i fremskridtspartiet, vil tilsidesætte de 91 mandater, nemlig de 66 fra regeringspartierne, de 9 fra de radikale, de 12, man selv er kommet med, og de 4 løs-gængeres enighed om den politik, der skulle føres.

Socialdemokratiet vil også stemme imod. Det har man ikke gjort i 54 år, men nu vil man altså, og det med en mærkværdig begrundelse, nemlig at hvis Z ikke vil stemme for, så vil vi heller ikke: det er da den tynde-ste begrundelse, man overhovedet kan finde.

Det, det drejer sig om, er nemlig ikke, om det parlamentariske grundlag er i orden, for det er i orden. Regeringen har fremsat et fi-nanslovsforslag. Hvert parti har fået lov til at stille alle de ændringsforslag til finanslovsfor-slaget, de vil, alle ændringsforslagene er kommet til afstemning, og man er nået til enighed om, at det oprindelige lovforslag plus de ændringsforslag, man er kommet til enighed om, nu skal være den nye finanslov, og så vil man alligevel stemme imod, selv om man har det parlamentariske i orden.

Hr. Robert Pedersen holdt en meget stærk tale, som gjorde indtryk. Jeg tror nok, at CD er enig med hr. Robert Pedersen i de fleste af hans synspunkter. Nu tror jeg heller ikke, man kan sige, at hr. Robert Pedersen er eks-ponent for socialdemokratiet i dag; hvis det var sådan, tror jeg ikke, der var noget pro-blem overhovedet for CD eller for regerin-gen.

Det, vi nemlig har oplevet med socialde-mokratiet i opposition, har været chikane, det har bl.a. været opretstående klaverer og kaviar. Intet emne har skam været for lille. Det har været den ene raketdagsorden efter den anden, det har været NATO-politikken 180° ændret, og da man ikke kunne få rege-